

TOIMENPIDEALOITE 121/2002 vp

Vuorotteluvapaajärjestelmän vakinaistaminen

Eduskunnalle

Nykyisen vuorotteluvapaasta annetun lain voimassaolo päättyy vuoden 2002 lopussa. Alkuvaikeuksien jälkeen vuorotteluvapaajärjestelmä on koettu hyväksi työnjaon ja työkyvyn ylläpitämisen keinoksi, mahdollisuudeksi itsensä ja ammattaitonsa kehittämiseen. Sitä on viime vuosien aikana yhä lisääntyvässä määrin käytetty sekä työllistämiseksi että työssä olevan lepo- tai opiskelujakson mahdollistamiseksi. Vuoden 1996 4 200 vuorotteluvapaan aloittaneesta käyttäjämäärät ovat nousseet vuoteen 2000 mennessä 9 700 vuorotteluvapaan aloittaneeseen.

Vuorotteluvapaan kokeilu-aika on osoittanut, että järjestelmälle on tarvetta jatkossakin. Samalla on myös korjattava niitä puutteita, joita järjestelmässä on ilmennyt kokeilu-aikana. Erityisesti on puhuttu vapaalle lähtevän iästä ja vaaditusta työssäolosta sekä vuorotteluvapaakorvauksen määrästä. Vapaalle hakevan on täytynyt olla saman työnantajan palveluksessa yhtäjaksoisesti

vähintään vuoden, jota joidenkin mielestä on pidetty liian lyhyenä aikana. Korvauksen tasoa on pidetty myös liian alhaisena — erityisesti matkapakkaisille työntekijöille.

Jyrkkiä rajoja vuorotteluvapaalle lähtemiselle ei tule kuitenkaan asettaa, sillä nämä mitätöisivät koko järjestelmän. Vuorotteluvapaajärjestelmän tavoitteena oleva työn jakaminen sekä ammatillisen ja terveydellisen työkyvyn ylläpitäminen eivät toteudu samassa määrin, jos ikää ja työvuosimääriä lähdetään nostamaan kovin korkeiksi. Vuorotteluvapaakorvauksiin olisi kyllä hyvä saada korotuksia, mieluiten ehkä porrastusti niin, että järjestelmästä tulisi todellinen vaihtoehto myös pienituloisille.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että hallitus kiirehtii vuorotteluvapaakokeilun vakinaistamista.

Helsingissä 19 päivänä kesäkuuta 2002

Leea Hiltunen /kd